

חלק ג':

מתוך כתביו :

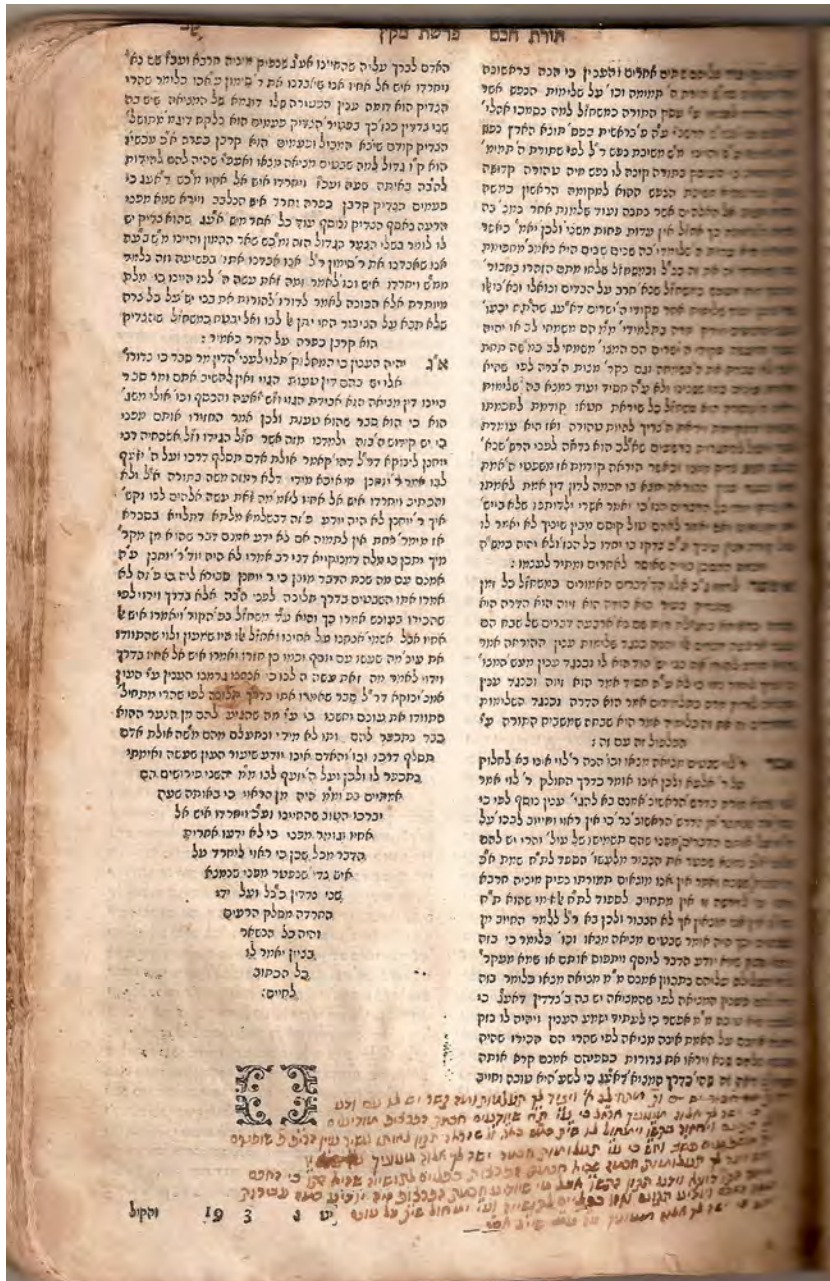
צילומים מתוך ספר העיונית

תעודות ועלויות נוספות

מו"ר אבי היה עוסק במרוקו בכתיבת קמיעים עם
עלייתו ארצה, הפסיק מלאכה זו .

צילום ספר תורת זכום עם הערותיו על הספר

מנהגים של שח
ולמטה כנכף של בהמה עד ראש כנף זאוכך שמחלות
ולמעלה בוועיטע גיטור תורבץ במלא כנרף וקר ולמעט
עד מקום שיגעיר וקר ולמעלה כננף של טופ מתנהג
ובוועיטע גיטורא נעלף לאורך כננף תורבץ ולבמה כ
עד זופך עד פא ופא אינו כבעל
ענש למעך זכו גענוצן לכסני מ
בשעך שהרעו ין והחיות
של רבנך בשעך גנפלי מעל גנפלי ודל
וקבל כננף בידך גנוחד וקבעך ונתגבלעך וק
או כסנן ונתפלי או שחט עליו בקמה פמור
וקימן דבהה אמכמן בהם את קס כנב זלבוש
ביטע שלחנס חסן אף ענף דת כבש זבל עפר
שחנת חרסות לבינן מעלפן חרסות קורת
זכמיליס סיד אלרי כחול עיר גנחות
עקר חננן ואת עאן גנחאי עאן גמנ
עקור
עוהודני
חכמה
קיין
בזמנו טעמי אזוי ביום שזי בשן 26
יום לוח אדר שנת וצת כסמך בידך
לפן כתבתני אותם אני מרדכי אצטאן
ולכותב ולקורא בהם מן סגנון ין
ודרו ימיו כמו נח ין והלוצה אותם
ימיו והלומיד בהם יצמו מ טו
בחיית גזולע לעראל צמח כירל
פה לעכצוד יעך
עכמדי
עכמדי
קיין

אסור ולצבי חתך מקצת וילא דם אפלו אמר בה
לי אסור ואם חתך מקצת ולא ילא דם מותר;
כמלא לבע ^{מורדו} אים חתך זעור וילא דם
דיאכל תרתי להעותא בע מורדו ואסור ואם
חתך מקצת ולא ילא דם ^{פע} וזאיכל תרתי
למיבותא כע מורדו ומותר כי פליגי חתך
זעור ולא ילא דם או חתך מקצת וילא דם
לדעת מההך לצבי חתך זעור ולא ילא דם
זאפלו לא אמר בה לי מותר ולצבי חתך מקצת וק
בעינן עד שאומר בה וכו' סבל לצבי חתך זעור
וק אים אמר בה למותר ואם ללכו לסורא
ולצבי חתך מקצת וק אפלו אמר בה לי אסור
דעקיר היא וילא דם יי ופירח כ' אמי אומר
לא כדבה זה ולא כדבה זה ועקור אים ספק
זעור והפחד רמון פי אפלו חתך זעור וילא
נלא אמר ל בה לי מותר ואין לך בהראי זולת
וחתך חתך אצל אים לך לוספק זעור אפלו חתך
זעור ולא ילא דם אסור; ואת לדעת פרוח זיאלך
ציין צי חתך זעור ולא ילא דם אל תתמה עדי
צקי כח אמר בצע השוחק חייב מוסר ולא ילא דם
דם מותרים משום ולא נזעור דם לאלת כם
זכא נקיב הוושק ולא נזעור דם לאלת יי וי
ואת לדעת כי דלית לה אים חתך זעור ולא ילא
דם אסור מאו אהיה עד צהודם וילא אפלו בלא
יאלת דם אסור לית בהשא אמר בה לי לפיכך
חתך זעור מותר והא מדיקתני בקיפא אפלו
אמר בה לי לשמע בהשא לא אמר בה לי אכ
מאוי

סיכון כן. מה כל טעם ומה למח אומר כל ואמר
טעם וול מוקץ אפילו ים לו למען ידים ואינו
וודיע גם מותר קמל ועוד לא מצעויה אם גאלטו אות
צמח עשית אחר מה שפוקלים את בקווי וניש
איכו יודע דבראז מנתוך תשובתו שחוק שכל
כהוצין הוא יאמר דאקור אלל אפלו גאלטו אונ
צמח עשית אחר מה שפוקלים את בקווי וניש
ואמר דב לו שלל עשית ול נבולא דעבאק מתוך
שחוק כהוצין והווא דמתר קמול דאקור כיון
דלא צמר זמנך דעהי חרם ולא ידע ועוד
לא מצעויה אם לא שחוק לפנינו ד וך פעמים
זול דאקור צמח וך פציטא אלל אפלו שחוק
לפנינו ד וך פעמים ומהוד מורהאי צמח שפיר
האי איך שחוק שפר ובווא דמותר קמול דאקור
משום דמת וך דלא רמיווא עליה דאינש עבד ולא
תדור כיון דלא צמר וך ואם למח אומר ואלוהין
וול ומהוד אפלו איכו יודע כולם אלל מוקלטים
נבולא והווא דמותר קמול דאקור דבעינן עד וך
סב שהיוק לא ענה עמה ש זמבוח ירו הצביה ולאו
יווקל הצביה זול הדן הניח ולת למח אומר
צבדיה יווקל ואמר צבדיה או זניח וול שפע
לורחא ומלתא נקט כיון שאין זלדס שחוק מצביה
ידו ומג צבדיה פי כצון שפלה לוסכין נצבדיה
צמחיד נפלו לו כליו ולא שז לו להצביהם עד
אחר שחי יי דלונק כצון שהוש משחין זסקין ונקח
בה עד שהתחול לשחוק ונתעלק בלזון כמשמע
ואלת בשעצ צביונו בלונק צמחיד בהיינו צבדיה
אז

ואת עקני לעיל אלפלו רפי מחמד מהניח ליה
בה נכס הרמזים דמוקילי וע וול זאי אשמעני לעיל
הוול דיוקא רפי דלוחמיר ויה סיגול דאבך בה
אכל הרמזים דמקילי לינו אבך בה קחל אלפלו
הרמזים אבך בה ליג יסקרש צנהים דהכא
זחמ . זעור וממעט מן הקנה אכל לעיל זחמ
זעור דמקח וכהכי זאי אשמעני כיוחסין ונה
הוול דיוקא זכא דאבך בה דזחמ זעור וממעט
מן שקנה אכל לעיל דלא זחמ כיוחסין קוול
דלא אבך בה קחל וק ולי אשמעני לעיל הוול
רנס קלא זחמ כי אס זעור זול דמהניח א
בה אכל זכא זאי זחמ זעור ונה דלא מהניח
בה קחל ונה ומס נאסור לשוכרין וק ואלת לח
אסור למוכרו לגוי ונתיר אורו מכוחם מ
מ ימכהנו לישראל מ לל ימכהנו ונה ואלת
ימכהנו זמא לל נקב העצמ וול זה בספק
נקראם הבא מתמת חסרון ידעה וק זכא
מתמת חסרון ידעה לא זמיה מ ואלת וניתור
אורו קבוץ מ מ סקב הוושט מ לל נקב
ואפל נקב זמא לא יתור זגוי ומכהנו ונה
וול יזב מ נקראם המתהפך נח זמתהפך לל
זמיה מ יו ומז חתך זעור ויאל ונה ואלת
קצה דיוקא דהזא אדיוקא דקופל עב זל מ
זממע חרתו לביעותל דהענו חסך זעור
ויאל דס ילבטרהך דוק מייעה חזא וחזא הינו
חתך זעור נלא ואל דס אי חסך מקכתויל
דס יזלהכש וקופל

מאלי לזיילא וכו' לית בהיא לא חתך כל געור והא
מזקתני סיפא אפלו אמר געורתך כה לי גלגל חתכת
כי אם געור דוק מניה בה גלגל חתך כל געור אכ מאלי
אריותא וק' לית אם באימת היבא חתך כל געור אכ למע
אמר גפע יחדך מטיע יצלי להצני עור נקרא מעט
לזבי פי לזי מאלי אהיא וכו' ויל לעולם אפלו על לא
ואלוח וס אפור אכ מאלי אהיא וכו' ויל גפע לוחא
דמלגל נקמ יי ומע' ואם באלהא וכו' יינאלת לין
לן גהייה פ צדוק יותי מנו ויל זוא יודע צעשה
צהייה אכל לפי מצותי זוא לוחר דלא שיין גהייה
קן בוועט די עינתו במשהו אכל לזבי קנע לא שיין
גהייה לפי גקויל קנע וכו' לפיכך אומהם לו
פיעחוק גקנע לבדו במקום אחיר ואלתך מהפך
הוועט וכו' ואלת למה יתחוק הקנע לבדו יתחוק
זס טמוהוועט ויל וועט פ צמץ ופפץ ואלפז
דמתרמי אהדרה וחישנן אמא במקום ניקיב
קא צחוק יי והכי הקצה למע יתחוק הקנע במקום
ויצחוק במקום הלא ויל דחוישנן אמא לתו
לבקרף עלן ולהכשר עלן פי להטקה פמא מעקה
לא נצע בוועט ולבקור נצע ואם יתחוק במקום
הא נקל לפצע בוועט וכזי בדוק וומלח אלוטקוב
ולחר צחוי זא נצע וידוא לבקרף עלן לפיכך
דו תניס לו ניי ולהכשר עלן אמא מעקה נצע ולבקור
לא נצע נעם ואם יתחוק במקום זא וומלח
צמא לתלות וילחר צחוי ז נצע אהיא אקור
עבול להכשר עלן לפיכך אומהם לו יתחוק
הקנע וכו' והקצה

והקשה הניק על גמדות על כי בעלמה להקפח עני
צני יגדל מחמיק על ענינו בדבר אלינו מזה
להם חקפך ללא להכיר עני. אנו כרשיע. שפינק
שזה צד. אקור והוא יכיר אותה ללא פו לבק
עני. אמת מעיקר אמת זרוב נצחי לז נאח
יבדוק באותה שעה אדם נהול בשעת צחי ואינו יק
ניק בורק יפא י. ו. ע. יהם לא עבר הרוב
ואך אפלו נצע צושקע לבן אמהם לו צושקע
ואז אחר שתי צושקעו בתיים בודק יפה
אם אס ישהרוב בעת. הלל לו לא ופי להכיר
עני. אמת מעיקר לא אמת הרוב צחי לא ואם
איטבם לו יחוק צמקום הלל יאמר יבדוק
אם אמת צרוב אפלו נצע צושקע אף בכך
בלים וכצדקל לצדוק ימעתחו ועל יה מעיחה
בעלם הרוב אפן ו הצי לרוב בילם מונה לבך
נעניס לנעניאל עינבל יחוקק הקנה לצדוק
מן אמת זה פי בבהח נדרסו וצחק לבקוק ויועל
הן מליח ה אס תאקפך להצהיות וכו ואלכ א. זכ
מל נדרו וצחק לצקופ לכ קצה ובהשנע איכאל
אלל צהייה אמת אלל ודלי י. סך השוחק יג
פי מויה בהמה ופי מורכבים אלל איכאלו
פי גוכבים הלך כי קח אמת רובל צזה זע
אלל ודלי פי מורכבים וכיון אנתעכב כשיעור
צהייה במעוט צ על פי א גנוול בלי נעל יכו ופ
סו אחר שצמרה הים ששום דקיל לבמק ראלב
ורצב נהמה וחל אפך כיל וצחק נע ומש
לפי הן לפי אקיל קנה צביה מלופאס ובלמו
לרוב כער ו חל. לרוב סוה וחיה תוסכו צמבה
וני.

ומה ניש מני שאומר וק' הוא ס' רצ' וק'ט' ואל' ואל' ואל' ואל'
ואת' דק'ט' זלמות ראל' ורצ' זבי מלי אס שחט
זל'ט' לו אכל אס שחט וחק דעתו לעשות
ז'ו' הזונה שהייה פוסלית במעוט בתרא: ומ' וז'
ולב' פ' אט' דרצ' פוסל במיעוט בתרא: ומ' וז'
לא חזש למכתו רק עצוד שגס מעשה שחיתה
אכל הזרמה ועקור לא מעוס הזרמה לא ומקוס
ז'ו' ועקור לאו חטפה ש'ו' לכך לא חזש לקב
ומ' יכינו חלק ובה כפי מן כתב השע אקט
לק'ט' סכין בלבה של בהמה כה לקרב חיתנה
מעוס שהס עבלע באיבהם וצו' א'ט' וז' וז'
ש'א' שס קדס נצרר אחר הלב ועבלע מקוס
למקוס נצו' א'ט' נעלה משחן זכא א'ן הדס
נצרר אחר זראש: א'ן הוא ה'ן ז'ס הכא'ט'
נצרר א'ן למה ככא חוקר ובהס אסור וז'
ד'ן לא בא לשמענן כי אס שהייה ומ' יכינו
פ' וכל צד שלא סבר מפר קתו זאל' הדס נצו'
בא יבהס: ו' סן שחט נ' ואל' ובה ככר שמשען
ד'ן נה לעיל ואס בא לשאלו' וז' דקתס
הזכי'ט' למן רצ' דשחחר שהייה של עופ כה
ז'ו' ק'ט' בעופ ובהכא א' זכ'יה ללב הרמזס
דמקיל דשה'וט עופ כה צי'ביה דקה וק'ט' נאל'ט'
וא'ט' לי'תני'ט'ן דה'ט' הרמזס דמקיל וק'ט' א'ן
צ'ו' וכ' רצ' דמחמק'ט' וז'ט' דא'י א'ט'ט'ט'ט'ט'
דה'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
דמה'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
מה'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
וא'ט'

ואת למד לבי פני אמר מעציהן שהוא ודאי וקצו
כלים אמר וקרוב שהוא יאמר וכלים לקוהם
וול הרב בעל מנחת קנאות הפך שהם מוזאוריתא
כתב מעציהן שהוא ודאי והלילים אבוס
מדרבנן כתב וקרוב שהוא א"ל וקרוב פי
וקרוב אבני אדם לאומר אם נחלעת סכין פני
הכילים אורבאל עהם הבשר לקוהים
מימן יטו דעומתו וק' הם לקוול כל דמלות מרבי
עליהם עובר לעשייתן ועובר לאלו
קוהם דכתיב ויעבור מלבם לפניהם וה עהם
וכתיב ויעבור אחימעץ דרך הכושי ואת ולקוהם
ומנלן דהשמינה מנוה הים ובהך לברך קוהם
וול כתיב וזכחת מדברך ומלאך וק' ומנלן דשמי
מעונה ברכה וול גילף מן השם מן הכפילים
ומן הכפילים מן פתוח דכתיב תזבח וכל
ואכלת דבשר נעמין ליה כבדתי ליה
כבדתי אלא בברכת מלמד שכל בשמינה
מעונה ברכה ומן הכפילים דכתיב כיהוא
יבורך שזבח וכו' ובורך לאל יביהך ומן
הכתובים דכתיב זוביח תוה וכבודני צמח
אדם לבית הינו בברכה יי ומש ואם נק ואת
פשינה דכתיב וול מורד לא פוקו מעקב
אלרד הרב ואת ליה ערות מעכבות זו את
עו וכיון שטוב על תקנת תול קטעין ליה ופי
ואסוף קמול וק' יי נמש ואם שחם וק' כמד צי
דוקא במיזיד אבל בשוקף פני אחרונים
אמר תוור עמך דומיול דשח בן תפלן
לתפלן ואמר לינו תוור עב ומע ק' ולא
דמל

ס לא נפלה יי ואתל נפלה קתם קרקע רך וליינו
פוצים כגון מתנתא לכך תלינ בעור כפץ ולקוק
קין אם בדק וז ואת ס קעמא רבדקה והכניעה
ואחך נחמאת פצומה זוא דכני הא לא בדקה
והכניעה ונחמאת פצומה לקוק חז חמי יז דלא
בדקה אחר עזי ואפה מותיה יי וול שאני התם טאז
ולוקי וק יי משאך הכא לפנינו קעמא רבקה והכניעה
הוא דמעותה הא לאו הכי לקוק ואת יי וטהכי דאי
אשמענן לעיל הווא זכס דנא בך ולוקי וק הווא
דמותר אבל הכא הווא לא דקה בדקה אחרונה
ולקוק קחול וק ואת ליתני הכא דנכל לומר לא
ואפה מותהת נכס לעיל דנא בודה וק וול דאי
אשמענן הכא הווא דווקא הכא בדקה וילא בעת
הוא דכני אבל לעיל דלא בדקה הווא דלקוק קחול יי
ואת למא הכא בדבר אחר ולעיל לא אמר בדבר אחר
וול שאט לעיל לא הכניעה משאך הכניעה לך אמר
בדבר אחר אז שאט לעיל ספק שברק לא
שבר ואפלנו הוברר לנו שאט שר אין לנו במא לתלות
משאך הכא קשבר ס לא שבר ואט קובע לבו על
שבר יאלנו במא לך לתלות דהיינו בגדן לבך
אמר בדבר נקי יי

פיק נכח וק הט מעוס דמזלל בכבוד הרב
ואט נחמאת פצומה מעדן אורו ומעבונה
פי מעדן מעוס דמזלל דבכבוד הרב יי ומעבינן
כה עלא שיכעה כך בככ פ פעס וניה קומד
על בדקתו ופול איט בק בדקה ושוחט צפומה
ונחמא מאכיל נבילות וקפפות לשאל
ומע

דמזלל

טעמו שתי

וכתב הלבוש מלמד שבאנונה משה על רוב אל בעוף
ועל רוב ב' בהמך י' ומצ' ובלמד כשמו: דואנו
ואות קוול ובלמד כישראלו אונ' וול משום וליאל
צמעה רוב האומד ורוב הנמדד ורוב
הנראה לבינים י' רוב האומד קולל צדולה קול לפע
לא נשחט וישעיר בדעש שנשחט שרוב וירא
להכשיר צ'ק: ורוב הנראה לבינים חומה צדול
לא נראה רוב לבינים עד דקרב לשחוק כול שקי
ורוב הנמדד מלבא אמעיתא ולכן אמר ששע
ובלבד וק' סב ומצ' ועופ וק' ואל' דקתול שמו
רוב אל בעופ ורוב שתי כ'זי זני מל' רוב על
כל אל וא' ולא עי' ברופ משום ויכיל צמעה
רומנא למשה שחוק רובא ואל' ששיר רובא י' י'
ק' לא שחוק פ' לא מבעיית אס שחוק במקום
אל דנפקא תינתה במקום אל תמא ויכ' י'
פשיטא ללא אפלו שחוק צ' נ' מקומות ומל' ר'
נפקא חיובה ב' נ' מקומות ואקוה קמל דמותות
ועוד לא מבעיית אס שחוק שרת במקום אל
זוא דמוקב פשיטא ללא אפלו ליכא רוב דשתי
אל ומל' ר' ואל' אוקוה מעוה ה' כ' כ' אל' וליכו
וכיון דליכא רוב דשתי ב' אקוה קמל דמאסנה
נעוד מל' שכתוב אמר נשחוק אוקה לפניו דהיוני
שתי צ' ויה' ומפרסמית וכיון עלא י' שתי אל
שרוב ואקוה קמל דשתי ז' כוין ב' לא כוין
ולמדת רמא בכל אקוה: קו' שתי ששית
כקולמוס פ' באלבסן כזק' וכשני שחוק
פ' שחוק ומעקיס וחזיר למקום ה' שחוק

יגעתי צדו
קב ומצד וכו' וצדק וכו' הנה מצדו וליבא בלמה ציעור
תורה תורבץ גלינו ראו לצדו. במקרא בעוראי
אמר לחיזה בכל היד והינו אולא ז' מכל
וז' מכל יי' ואלו ז' אלבעות רוקב אלבע מכל
ורחוק אלבע מכל לכן הצע דקאמר ז' אלבעות
פסק פמור ז' אלבעות ורמז דקאמר אולא פסק
כזה ז' אלבעות ומצד ובעור פני צעיר במל
שעולה לו ברומח דל בהמה ויניח למעלה
ויצחוק ומצד רמז ואין חלוק וכו' ואלת היאך
פסק ארשתין ציצ חלוק בין יונה לשאר עופות
וול מצדו וליבא בלמה ובעורפ גל לפי
כודלו וקוטנו יונה אמר ר' עד מצעקיה
וכמה אמר רב אוןל עדיף מחתיבא וצדיק
מצד מציעורא והאי ציעור קלופה בשלמה למד
יונה דקאמר בצק הינו צס אימור כיחא חלל
למך יונה דקאמר קיינן יונה ממעל לכ קצת
בשלמה יונה נאמר ציעור תורבץ גלו ציעור
קלופה לאורך ללא צאר עופות לא נדבר
ציעור תורבץ גלביס לכן תהי רמז ואין
חלוק ויונה דאמר בצק יונה ממש וכו' צדק
ובעורפ יונה א מצמיה דר' אמר עד מצעקיה
וכלל שהעולה בדינו למעלה בקנה של
בהמה לית וצחוק מנהג וצעלס ציעור
כהיס דהינו מצעקיה כפי ואס לחק
למעלה ולחק למעלה נקרא מוצב חיות
ופקולה ולמעלה בקנה של בהמה עד ראש
כנף האונה השמאלית כנצל ולמעלה
כווץ

כיוצא על בהמה ציעור נורבץ גלינו ראו
לשחי בעול עקול מי מרובץ תמ ולמק
עד מקום ציעור ציעור ופי עור אצול אל
אדוני צערה ולמעלה בקנה של ענפ ממק
קה וכוצא ציעור קלופה ולמק
בקנה וכוצא עד הזפק ואל גצו של
זפק רבלל מצום דנקד עה ומצ וצעם
גאין לו זפק ואל כין גאין לו זפק
קרא עורא קמא מצום דקי של ענפ
קהור אוקן פי אצבע ותיק זפק קקצנו
קלקד וכין וק נול כצין אוקה ובר אנוק
הנאל עפ המקנהת י וראני בני מורוך
בקצה למה אמר אנוח ובר אנוח ותיק
גיצו מניס אנוח במניס ואל ציכעה וכין
גאין לו זפק קמא קמל דמוע גכ פנינו
קצ המותק בלמאע פי כניו זצק ומצוקה
פי קא של הראש קבל בעינן מחזר וידע
צדוקים קודם ציחתוך גמפרקית ל פול אצל
אס החזיר ולא ידע או ידע ואל ולא מחזיר אקור י
אצל פי כק אס מחזיר אפלו לא ידע מוכר ופקן
הצע כהואצ ולחומק וקעם דיכנהן החזיר
אקו לא מחזיר ופרחז אס ידע אפלו לא
מחזר כגי ועקר היא ידיעה ומצ ובה לצוחק
מע בעוקף דאס מחזיר בצר ואל פמולה י
מימן כצ כמא זוא וכ קלו עכהו נכסו של
ויצא גן מליח וי קאל כמה וק של
הקנה וכוצא גצו מעולה ציחברו ציהם
דאי לא צמקן של אכ מעקרא אמר ציעור גצו
הקנה

עטמי שחי

הקנה והושע משמע שיחזקבו ז' א"כ למה כפל
ואמר ג' שמי גמענה וז' אלא ודאי דרמין על נז
ומז ולזה נז ולת מהכה משמע שחי זה כונה
והה קינול שחי אינה זה כונה כמז דעת אמר
דעיהל זרן קיין לכוועלה ככונל ודחקה כדורה
כערה וז' ולזה לבת מתכוין שיצחוק בענים
וכזע רוב אל בעופ ורוב ז' בהמה ומז
ואס שחוק רוב אל בעופ מעלן רוב אל בעופ ורוב
ז' בהמה מעוס ודאי אל בעופ אל בעופ ורוב
מאלי וכתוב זאת קרת הבהמה והעופ ולכל
כפז החמה דרומצאת במים והקצה בעת
שיקול זכתוב עופ אין בהמה לרצים לחיבו
ז' קי כבהמה לא מפז אהה לנקז לרצים
לפוקרו ולא כלנס כרצים לא איפזר אהה
אינקז לבהמה הא כער מכברו ~~כרוב~~
מלתא אמלעיתא ולת מז עופ זכצרו קיאל
כרוב קיאל והבהמה כרוב ז' קי וז' זאני
עופ כברא מן הר קן ומיותו מועקת זכצרו
כרוב קיאל משאך זכמה כבראת מקוקע
ומיותה מרובה הכצרה כרוב ז' קי ולת
הא תינח עופ ז' יצ' לו ז' האה מהקיי על בר
דהכצרו כרוב קיאל אלא בהמה מעלן
דהכצרה כרוב ז' קי וז' מעוס דכתוב
תזכח נא כלת צער בער למפיה
רוב ז' בהמה: א"כ ממלת כאצר פי
ז' כל הכוואר כער לשחי' א' ז' בעופ ז'
ז' בהמה ז' רוב על אל כמותו וז' ז'
וכתב

ועל הרוב אינו מעליך והמיעוט מולך ומיעוטן למיעוט
קצתו הוא רפואתו כי אם שאלו שחברו במתקן או מוכחו
מלבד דלא בעקר בכוח והדר חלים אלך אם
החבור בכמה מקומות ודאי דבעקר בכוח וחבור
מחוללם זוא ולא דגור חלים ואם שאלו גרוב
אלך ובעמה מקומות הדר חלים
קיד שחם פי עייה בעופ והראיה מדקלמר דמא אלפ
דך בעופ מיוו ועוד מדקלמר ודחם ודמלא
הקו דשע צמח דאי דבהמה לווה פציעם דלקוה
אלך ודאי בעופי ודג מיהו וך ודח דבה דמא
מתוך ש להדא: מעיקרם אמר אלפ דך בעופ
וכ אינו עמך ולחך. אמר מיהו צמח כחמן וול
דלעיל לווה לא מלא ששן זכני לך אינו
כחמן משאך זכא לא מלא בעני עשו לשון קוהם וך
כחמן צורקו עז קוהם או לבן דוודא. מחמת פו
עמך לבן זכא לא מלא בעני לומר שלך היה צמח
קוהם צווי יי ודח למג פקך השע דלקוה בך וכה
בפי שלחך פקך השע שיביא בעמה אחרת ויבדוק
וכ זכא נמי נימא שיביא עופ אחר וישחוק
וא ובעקר הקו הכ אם שם דומים כפי דכמו שיה
אחר צווי כך הוא ואם השח. הך מלאמת פסולה
הא דוודאי קום לה עיקור לשחי ולך כהך לבדוק
ויל דלקמן מניי שחתי שהוא שחוק נעשה שחוק
ויאת לך חזקה שאין שחוק נעשה שחוק וקבה
דהתם היינו להחמיר דחן צרן כפי כב מכות חוקא
לבן זכא שחוק לחוד ושחוק לחוד וליכא חוקא ודאי
שחוק עוק לך אם לבן אומעם וביא עופ אחר
זויה שחוקה להקיל ולכך אמריקן לקוה בך יי
ק"ח

קיום כמלא וק' ואלת ומה קוול זאלן הצמוק נעצה
צחוק וול הכא מיינ צתפם וכלל העולה ניהכו
דאס תפם דאלעפ זהוא צמוק נעחוק ואסורה ולא
מה ניהא בק' זאמר זשע ידיו ואס לא תפם מותר
צב יי ומה ואלפי קתפם ק' לא תפם לכך אמר ידעאל
ומג יצחוק ק' וק' ואלת ויעקור זקי ואחוק יצחוק
אס הם דומים קלף אסורה דכמו עוק קום לה עיקור
כך זל קום לה עיקור ואס לא מאלה מית מותיקת
צכוול ק' לה עיקור וול דמוקטמול לא יעצה כן אום
להפק דבמה אחיהת צעביל דאלק צמוא יהו צולמות
ואתי לאתו צתיהן יי ואלת אמר השע איביא
ואת למנה אמר השע איביא בהמה אחת ויבדוק
באותו קפי עכמו מג' ממש השע סי' לז אס מאל
צריהת פסקה ואינו יודע אס מחיים נעשת או
לאחר שחי קאמר זתם פסקה ממקום אחר ורואה
אס גם דומות כפי דכמו עין נעשית אחר שחי כך זל
ואס זב אינה אדומה לא אסורה יי דוודא. מחיים נעשית
ואל למנה יביא בהמה אחת וק' יי וימנה לם זכא ודוק
באורו זקי בעצמו ויצחוקו ממקום אחר ואס דומות
זו לקו אסורה דוודא קודם שחי נעמוק ואס שחי זל
אדומה צי יותר כפי דוודא קודם שחי נעמוק ואס שחי זל
וול זאני צרחת נעותא צולה היא ופסקתה מעמיתה
לכן אלעפ שעשה אחתה דו. לא אבי להכשיר עקן לכן
אמר פסקתה וכ' משאן זכא עיקור אינו מיימית את זקי
ואפלו מאל היא אדומה אסורה דשמאל קום לה עיקור והין
דהיא אדומה מעום דעיקור אלו מיימית את זקי ואתי
להכשיר עקן לכן וק'
קוין צחוק עופ וק' ואלת מעכז מעמק וכפי זב מג
לקמן זקי לז מאל צרחת ענפסקה וק' כולל
אלמול דצרכה דו. וכז אמר בקי זב וול זאני זכא
תלין

מעשה
מעשה
תליין אמה ע"י גלגול הקיין נחשך לכן כפי כח אצל
זתם חיישן אמה ע"י מחול נחשך לבן ע"י זה כח
ומגד רמז ויש מעשה וז"י ואלת מהבכ משמע
דמגד כד ויהי לקמן אז רמז ולא יוכל לתלות
מעשה דלא יוכל לתלות הוא זאקורג האל אס יוכל
לתלות כפי נכח לא תליין וז"ל זכע לדעת רמז
מה כד ואלת למע אמה ולא יוכל וז"י ול אלצא
דהשע קמאר וליה לא סכיהא ליה יי סב מג
צדחוק על אלא ירחק רצלו דקרנע כד אלא
יעקור עמינים וי
קירן כה קא גזחיקיב ה"ט מעוס דקיל
כד הוכח דאמר בהמה בחויז בחזקת
איסור אמה עומדת עד שיודע לך במע
בשעתה יי בשעתה הותרה עד שיודע במע
בארפא וכיון אלא טרע לבו בשעתה כחוי
אוקמה בחזקת איסור אמה לכן קאמר גזחיקי
ומגד וחס לא רחש וז"ל ואלת גילן וירחז אס בשעת
הרוב אולא יי וז"ל בכח מעייה כפי שחוק
הרוב ואלץ אפצו עוד לדוק יי ומגד כד וז"י
פ"י גמג שגג וז"ל ככתביה אלא צמק ומג לעל
צמק השע גזחיקיב וז"ל בתם שיומר רמז
ז"ל לדוק דאלב דענין גזרומ מליא קוים
ז"ל מליא לאחר ז"ל אלל וז"ל אין מקומה
זה יי ומגד נעל חיישן ז"ל ה"ט מעוס דתא בקס
רצא דוק ליה צירא עבדי יונא בר תולפא וז"ל
בה עופא דהר דפרק ולא חיישן אמה ע"י חשנה
נתחזק חוק יי (והק' שבת)

עלמתי גיו
אז מהם ותולד הוזה דיוקא היכא דנאמין א מהם מהלתי
ומהבדל הוא דאקויה אבל שניהם אם נאמין אפלו
מהלתי ועדין תלויים בבגדי הוזה דאקויה דמל דאם לוי
ואת לאשמעין דאפלו שניהם אינה אקויה אלא אם
נאמין מהלתי והבשר וה זיל ואל כתב ב הוזה
דיוקא שניהם אם נאמין מהלתי ומהבשר אקויה אבג
אז מהם הוזה אפלו נאמין מהלתי ומהבשר כפי קול
ואת זילך תקיץ ארעתין דא מהם אפלו נאמין מהלתי
ומהבשר כפי ומה בשע קתבי זקנה והוודיקין וכל
חילקין בן נאמין א מהם לז ויל ולי משבך השע הוזה
דיוקא אם נעקר בידיס וצדע יפי ומוכתא מכתא נעקר
בכוון ולא בדר חלים הוא דאם נעקר מהלתי ומבשר
אקויה אבל אם נאמין מאלין וכל נעקר בכוון ודר
חלים הוזה אפלו נאמין מהלתי ומהבשר כפי קול ו
נעקר ונאמין דן א הוזה והכי נאמין נעקר ונאמין
ומא נאמין וק ואלת והר העופ כהכשירו כך פסולו
וכיון אקויה א נאמין למה אקויה ויל בלעם שהיו
היו ראיס לשווי בשעת שווי ואל אפלו לא שוין כי
אם א מהם כפי אבל גבא כיון שנאמין א מהם אינם
דאויס לכך אפלו שוין א מהם אקויה ומא ונאמין
דא ואלת דיקויל בנה אינה יולידת כבר תכלו תוק
דמוותה לאו נאמין היא ולכן יולידת ואלת כיון
דמוותה לאו נאמין היא למה אקויה ויל בלעם דשווי אינה
נאמין דאויס דאויס נאמין אפלו להם לנאמין א
אלא לכ דוק בהם ולכך אקויה כאלא שמוותה
אינה אלא בשעת שווי איך חליב וכלים שהם נאמין
שווי מוותרים לפי שכלל דהתיר ואלת כתב ב רמבם
דילת עופ קטל אילא מוותר אפרוח עקור מותר
אלמא דנה יולידת ויל

התחיל לבחור הלכות אהי ומה בענין
האל זוכין מעלה ומטה
סימן קוב חוב השוחט את הבריה וכו'
ואת ליתני השוחט את הבהמה
כגון תורה זאת תורת הבהמה והעוף
וקי אפי דעע למקני וסיפה במסוכת
כהנה פרכוס קתי כהאל כהאל למוקנת
כלא פרכוס " אז להפק במסכנת היא כהאל
אז ליתחנה הבהמה גחא זוקא זכהמך
שכרתי מקרנע קצה נחונתה מעובה גחא
לאיכא חלוק בין הבהמה למסוכנת אס גחא
כהאל לא עשא פרכוס ואס גחא מסכנת
כשא פרכוס אכל געוף שפכאל מן זקנע
נחונתו מועטות גחא לפי מסוכן לא כשי
פרכוס אפי קצה לנו מיש כסיפא לפי
אפי לא רכיק אלא כשנו ולא זכו אלמא
אס מסוכן כשי פרכוס לכל נקט כשי
כהאל זלונתו לך דכר אגוא כלי בין
כהמה בין כשא לא כשי פרכוס ידע
אגוא מסוכן בין כהמה בין כעוף כשי
פרכוס " ואק מלחר זקוא כהאל פשי
למוקנת כלא פרכוס נול מלך כיתה
נאמנה קודם שחימת זכור וכי קל
שחיט נבלה מתיים קל שחיט ואסורה
קלל למערת ונעס ללא עכדא פרכוס
לעוס אגזה מעמים וסומעין ח"ר ב
חדולא דמכילא או רוב שמינה או ואתה
לחרת שחומה לפניה פועותתא חומתא
לעש אכל במסוכנת ולק מלין גחמו
דמסוכנת אס לא פרכוס אסורה ואס
פרכוס

זוהי לכתוב קעמיו עיה מנוקות ומאופנות
כדיוסקל בלו הרופות
מימן לט אמונה מני טיה הן וסיו דין חלק נפץ
כתב רבינו הטור דע שאינו מפורש מן
התורה ולאסור אלא צרוקה בלבד וסמכות
אדבן הקרא אכתוב ובצר בצרה טיה לא זאלנו
זתולים מונק פוס אציר דתליע פס חיותא לא
תוכל דהיונו אדוסה אהיה אדוכו ליהוזה
בצרה והיטיל דה אהיט וכתוסקן אידיה וסופה
למות מכאן למדו חזק כל דהמה אסופה למות
דאלב אטל ד נקוטאלו טיה היינו מיתתה מאליה
אז וזה כבר אמרה תורה לא תאכלו כל
גבי ועוד קשה וכי נבי אקול בצרה קול
דאסנה דומי צצית כשי והול אמר קול לא
תאכלו כל נבי סתם משמע צין צבות
בין בצרה אסנה אלא מאי טיה אדוסה אהיה וקני
ולת מנהכה משמע עצמונה מיני טיה בן לבד
נהה ל ש זרמזם צמק אצעים וול דהשי
נקט האבות דווקא והרמזם מכה האבות ותולדות
וכשתמעה האבות ותולדות צופ תמלא אצעים
ולת השע הקדים דרומה ועולה הקדים נקובה
ועשה סיו פגוז קנרס ויל השע דהקדים
דרומה ואלה סמך מן תורה ועלה דהקדים טקוב
זמורה ויש דה הרבה טיה וקו.
סימן למור סל צהמה וכ הני משום האיתא
צמ וחציסת הללו לית צרובה בעי
ז ירמיה רוב אודהק ורוב הקיפה ולא איפשת
ואקמה

מעמי עזרו בקי

פרכה מותרת ויל מצוס זכתיב זאת
 זחיייה אשר תאלנו מכל הדג עה מרדכי
 אב לז הווחטי כד למס נן **למען**
 סטפף לז קרשת
 האז למאמף ה מרדכי אב טאן קוט
 הוחז לז (כס למס קס בדק)
 האז למעמף וי מרדכי
 למען הין

5	בתקום	5	זלמ
4	זלז	4	טעמל
6	פלז נחל	6	טעמל
2	זלז	2	טעמל
18	לז יחם סמלע חס	18	טעמל
2	מ.א.א.	2	טעמל
3	לז	3	טעמל
1	מאמלע	1	טעמל
4	כז	4	טעמל
3	כז	3	טעמל
3	טעמל	3	טעמל
3	טעמל	3	טעמל
4	טעמל	4	טעמל
5	טעמל	5	טעמל
4	טעמל	4	טעמל
3	טעמל	3	טעמל

טעמוי נה
ואוקמה צתיקו וכל תיקו דיאסוה לחומרה
והאי רוב צובהה ורוב זקיפה מולקו צו
הפוסקים היכן מנה צובהה ואס נחבס
צו זרוב אסור והיכן מנה זקיפה ואס
נחבס צו זרוב אסור אמר צובהה מצין
זעינים עד למצע זראש ואס נחבס
זרוב שהוא מצין זעינים עד צין זקנים
נה! והקים זיינו זקיפ כל זראש ואס נחבס
צו זרוב שהוא מאזן לאזן נה!
ואמר צובהה הוא מצין זעינים עד צין זקנים
ואס נחבס צו זרוב נה זקיפ הוא
מאזן לאזן ואס נחבס צו זרוב נה!
וכתב ראי זל זקיפ גדול מצובס ודקדון
מהל צובהה דראי זל לא סבב אלא כמו
צובה מצין זעינים עד צין זקנים והקים
מאזן לאזן נה לבן פי ראי שהקים גדול
מצובה יי ואי סבל כמו צובה מצין זעינים
עד למצע הראש והקים הוא הקיפ כל זראש
אז מה מצא ראי פשיטה דהקים גדול מצובס
זהה גיעור גדול פשיטה אלא עהכוח עמאל
קראי סבל כמו צובה מצין זעינים עד צין זקנים
זרוב צו אס נחבס אוקר והקים מאזן לאזן
זרוב צו אוקר וכיון זקרוכים להיות גיעור
א לבן פל ראי דהקים גדול מצובה יי
ולאו דווקא רוב צובהה זרוב הקיפ הוא דאסור
זל מיעוט צובהה ומיעוט זקיפ אסור ואז נה
הי לא קתני לא רוב ול תנא ואיור

והכו

שמותי צדי

תנו כו' אס צו קוול ויוקל צו עקס הוספל בעלמה
הוא דאסור אכל עור קמוצ ופה הווא דחוסר קמל
ומג' קצור צו קצור הוא דאסור ג' כרוך אסור
והרווא מוקלמט פרוצ מותר דומ כרוך דחוייל
דקצור ומש' ויש פוסל היא סמ' של צרמטס וקבל
אפלו פרוצ אסור והקצה עליו רבינו אסור
אס באמת כדבה הרמטס שאפלו פרוצ אסור
א"כ עלאג יתלב לב' עיוול פרמטק והסורא זול
לפן על בעייל אב' עיוול להו' הוסיק ידו למע
צד המע' נשחט בה עובר ב' ^{ע' חו' מקומי}
אמה' נן עובר יהך אמו זול ושזוי מתורתו
וקא ליכא יו' ופדקא מעי' אס זולא אכר
מימיכו אסור לאלון משום אמה' כיין שלא
הפה' ע' קרקע או דלמה' עובר ^{יהא אוקא} לוייך
אימו הוא נשחי עכמו מתורתו נפקא מוניה
אס הוליא אכר לא מקה אמה' אע"כ שלא
צפה ע"כ קרקע ושני קי' אמר רחמנה או
הדיק או דאימיה וקא ליכא ולא כדבה
צותנ' שאמר פרוק אסור א"כ למע' אציק
הבעייל תיפוק ליה משום חלנה' ובה' פכין
אינה מצולה ותבך היתך ויהיך הקס' בן
צמבעי' ברוך אקל פי' אהל דאינו אסור
משום חלנה' אבעי' ליה למצע' מוי' אמתן ית'
אז אפלו ברמטס מוה' הקס' דלא' ציין חלנה'
משום ומיעי' זכמק רש' רחביס' זס'
פי' ומש' משניה' קלי' אבהמק וק' קלי' על עופ'
ולק' ומש'

ענינו שוה

מורדבן אינו דין צמותו ש וול שוה זהו למחך
 חולי שקילו זה כסו שאינו וק. אי קד לעשות
 הכיר לשוה ולקורה צבית כה על יקשו בני
 אום ויאמרו אפלו ודבס אליס לזוד חול.
 הקיל גהס לכך שוה וק סוה צעוה וק חסוס
 וכתוב אשר יאלל ודש וק למעוטי שוה לקורה
 אציה ראויה לאנייה ופטורה מן הפסוקי קכל
 מי שהולך וק ולת מאי נפסך חס הבכר יצבו
 על תצחק אפלו גוה קצופ כהפסוק זכור
 חסור לעורפו וחס אן בו דת אפלו קטופ אינו
 גוה כהפסוק אפרו וול לעולם אן בו דת אי
 צורפו וול תורה חסותא על ממונס על יארס.
 ומש יכסה וק ולת ורה מבזה צמת וק וול.
 עיקר הפסוק כפי ציע למקומו ומכסהו ורה
 אן כלן בדיון: ס קכל צעוה וק ולת פ
 דמער וול מעור כיון שלא יאל דס
 הוול נבילה מחיים ולקורה קמל דמותהס
 שמשוס דלא טעוור הדס לצאת
 אינ מאחר גהס קעוני ס כסו וכיון שלא
 יאל מהס דס לקורה קמל דמותהס
 ולת ורה מקור דן זה מצנה שרוב ורהס
 אמר הצוחט וק בהמה וק והכל לא
 אמר בהמה וול דן זה לא הזכיר כי חס
 תיה ועופ גהס בני כסו מצלן בהמה
 לאו צת כסו לכך לא הזכירה
 קכך כל הדבס וק ולת למע אמר
 ל דבס אדנעס זנורעיס וק
 יאמר

קעמי זתי
ומע ויגחי שאוקור זיא קב רצי ומבל חלנה
פוקית במועות דתרה ומח השע לא זעזע
למד רך בצחוד וגו' וקעמי אפ כלול
קיא זחליד פי רישא אייה שתחב קיין צעון
הפי ומייה סי קלופים בלא עור יהרהח
מדתני וצחטן ממנה למעלה זאלב
תיפוק ליה מעוס זחליד הסכין תחת עור
ואקור אלב ודלי סי קלופים יי ומייה קעמי
במי עוק צחטן בחטה הוא בוועטן ודקיב
במשהו זאלב לי בקעה ויה קיול קעה ציה
זלנו וג אלב ודלי צוועטן עישא מייה
בעופ בן ברהמה יי ומש צחטעיתא
וכן לס צחטן וג פי רוב צחטן צהכעק
מינה צוועטן והריוח מדקעני וצחטן פי
הכ כולו צחטעיה שהוא קעה זאלב
אמהינן פי הא קוואקעה ופי קב הוא
אז מלי אהיא עד שיצחוק כולו בחטן
הוא דאסור קפוק ליה אפלו במשהו
אקור אלב קסי הא הוא קוועטן וג
ואחטעיתא מינה צהמה דקעטן
ברוב ז סי ודלי אמהינן בעופ זה צחטן
רוב הא צהכער וחוקר אלב ודלי בהמה
ופיפא קער כמו היא מינה פי קלופים
ומינה צוועטן ומינה צן בעופן צבהמך
ואת סיפא הווכו היא : היא ממה פי
קלופים ופיפא פי קלופים היא
מינה

עמיני אחי ונתנו ליה
קח לחמר צחט חייה או עופ ולחוקי צחט עוד לחוק
ומת' צו מחליך צין יודע לבו יודע אלס יודע צוס
זאחרון כסה דס זא פטור ולס אינו יודע צס
אחרון כסה דס זא חייב ובהצוהות מיימוני
אמר צחט חייה לו עופ ולחוקי צחט עוד לחוק
פסק קתס צחינו לבקות וכל חיליך ו יודע
לשאינו יודע ורמח מחליך ותהיך רח רב קצ
מכוח רמח לחליך צין יודע וכן וכל תקצו
אהרד זכה זו דמיימוני עס דכה זשע"י השע
ז צחט עופ זא או חייה וצחט עליו בהמה
פטור וכן ובהלמי אמר צחט חייה וכן פסק קתס
צחייה לבקות אלת השע דקמח פטור הוספ
עליך בהמה עליו בת כסוי ולכך קאמר פטור
צס הלמי הוספ עליך כבי וכבי לאו בת כסוי
אלת ככל דכה השע והקס דכה הלמי הה
כולס דכה הרמזס מצנה ערוכה מכות זה
מחליך רמח השע קאמר פטור יודע ון והלמי
דקאמר חייב אינו יודע ון אל השע דקאמר
פטור צחט דה עז' ודס בהמה וכה ופטור
והלמי דקאמר חייב צחט זא אלל זו וכערכו
הדמיס ועדין דס עופ ניכר"י אל השע דקאמר
פטור כבי"י והלמי חייב ברכה איז אפלו לסך
הלמי צחט זעזן ולת למח חייב ויל אמר
קמח קמח בעיל ון קיד הצוחט לחולה ון
ולת השתל צחי צהיה מלח מלאכות והיה
מה אלהיתל מותר לשחוק כסוי אהוא
(מדרבין)

עשני זהו

והוא שחוק הוושט ג' ו' ואלו פשיטה דמה וול מהר
כיון דחיותה דברי עשני תלויה בושט והוא
וכיון שחוק ד' בושט אולם לה חיותה ומותר קול
ולת ח' ח' א' דאמר כיצד הוושט מה והתם
זהם שחוק ברוב אצל אס אמר שחוק
הרוב מתוך משום דאין מה לצד חיות
וול שחוק זכא מעט דחיותה דהאך תלויה דמה
וחיותה דבי מעים תלויה בושט מה י' י'
להם מה מחמת טבועם
סומך ל' חתך ו' ז' משום דקדא לא תאכלו
על ז'ם ודכח ח'ל לא תאכלו מן
זבאך ועוד שהם חס מפוסק לאלת י' ו' ו' ו'
זרואל שיבהא וחתוך כדית מצית השוה
ומלאו יפה וחדו יפה ואלכו מ' א' ב'
להמתן ע' ד' א' ו' ע' ע' ע' ע'
ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
פ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
א' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
והקצה ד' א' כ' ל' א' א' ע' ע' ע' ע'
כ' א' ו' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
ות' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
ואכל אדם ד' א' א' א' א' א' א' א' א'
הלהך והכסוי מצוה בפני ו' פ' זה השלון
אינו מדוקדק משום ד' משום דהכסוי מצוה
בפני ע' א' ל' ה' א' א' א' א' א' א' א'

זכרון
(פ)

עמתי שמו

הכסו הוא ל' זמנהו אס הזיר ולא כספה שמו
אסורה ובה מצוה וצפוסקים ולא פלו
למד כסו זמור הצוה אס זזיר ולא כספה שמו
כזי אלא זה שאמר יומא זקדמא לם שאז שאמר
זמורט אבך וז' לכן אמר דמא וזכסווי כיל וז' י
זכרך עליה קוים אכל אי אמהקן הזכווי הוא
זמור הצוה אינו מצדך עז זכספה לכן קאמר
והקויהו וז' י ס' ה' מ' מ' דקויהו וכל זמנהו
מזכרין עליהו וז' וז' בעפר וז' וז' וז'
והה לקמך ז' מי זכריה במדבר או בעפנה
ואין לם עפר מותין ז'ט' צדצרו וז' אלהא
אפ'ן אין לו עפר מצדך והיוך ענין לומר
ז' מלת בעפר וז' דהתם קאמר וכפי'יע
למקומו וז' א' עקר זכרוב כפי'יע למקומו
וז' לומר בעפר י' י' ס' כ' וז' כ' י' י'
בהא ב'פע ולא זכרי'עו בו חזל אס הוא חז'ט'
ועד כסווי או מן דהמה ואי'ע ז' לכן מוכקה
דמו צ' וז' וז' וז' וז' מיוה צ'י ה'ה'ע'
תעשה ומספקל לן אי קופצין לקרע ז'א'ט' או
לא לכן מוכקה דמו צ'י א'צ' או אמהקן קי'ע
ה'ה'ע' על צ'י'יה פ'סיקה דומקה דמו מ'ס'ס'
ידרע האס הו'ל עקר אלא וז'ה'ו קי'ע וז' י'
ז'צ'י אמר רחמנ'ה אפ'לו מ'ק'ע'ט' צ'י'י וז' י'
ואין וז' ה'ק' כיון דא'ק' מ'כ'ס'ין דמו כיו'ע אין ז'ומע'ן
אז'ס' כיו'ע ל'כ'ע'ת'ל'ק' כ'ז' שלא ילך ז'ומע'ן ל'א'כ'וד'
ולא יק'יס המ'ע'ב' י' וז' א'ץ מ'כ'ס'ין וז' ד'א'י' ז'ר'ט'
ל'יה הכסווי וז'או צ'ני א'ז'ס' ל'א'כ'ול ח'ל'צ'ו ז'יא'ז'רו'
ד'מ'רו' ד'יו'ע' ל'כ'ס'ות ח'י'ט' וז'א'י'ת הו'ל וז'ל'צ'ו מ'יו'ע'
וה'א'מ'ת' ש'ח'ל'צ'ו א'ס'ור ל'כ'ן ל'א'י'כ'ס'ו'ב'.

ס'ה

עשמו צו
מה כהן שהיה וק...הט מעוס וכמב וכמקו
בעפר והקשה שפא פ עפר לא נאמא אלא
בעפר מלמד שבהך ז' עופרים סו בסכין
פי בקתא ש זמכ ינה אכל צראשה אמור כמב
לעל סו יל
קח מני שדחט הט מעוס דכתוב ושפך את
דמנו פי מני שפך הוא וכמא זלס וק מעוס
דכתוב דבר אל בני ישראל אזהרה לכל בני ישראל
קח שחטוקי ולת פשיטת דכסוי אל לבוש ויל
מהך כיון דכופוק מחולקים ומניס משולקים
הווא כסוי אל לכל מן ומן קמל דכסוי וק כיון שדברים
צוה ז' קיט כסמו הרוח הט מעוס דאיתתל ז' ז'
לפי דחתיאל מנוס וכפול מני מנייה אי אמרין
ש דתי אל מניס כין שעתה נחמה ושפלי חקר
ונתלה פניול מליכוק או לין דחתי אל וק
אס חזר ונתלה חייב לכסות ולא לפשעה
ואקמה צתיקו לין כסוי שהוא מדיאוריתא חייב
לכסות דמפינל בלתי דאוריתא לתומרה
אלו הפסוקי מדרבנן ומ צרכוס להקיל ז'
קיט דס שפך וק פי לצכ דס שפך למען
דז צמיס לא למענן קמול בעיל ולס שצו
מחלק דס יכסנו כז דת דחתי וק ולצכ ימניס
אפלו לתע דס אמרין קמל קמל בעיל
ולס ישבו מוחל דס יכסנו דצרכה דאין דחתי
קיט הצבוק מנימני והקשה למרדכי קשה
ארכה רמל עם הצבוק מנימני רמל
קמול

עעמי צווי
והקצה בים ואל תיפונק ליה מעשום חולה ומצוי
חזי צרפיהו דמלכרמי והא צעניין עפר
למענה ומצני דאחמיעה כל צנתח והא צענין
עפר כערוח עפר חרוה הוה יי קצ זכודקיס
וק הני מעשום דזהנואל קוהשית ומעלמית כרת
ומכזיר שלג ועוד תא דצענין רוב מצד זכמור
צד: הכנאל לא ידענין אס ית כרת זכמור או
לא ועוד מעשום היסל צצמרת זכודיק בנואל
תפח כוחו ונצמתו ולסור לעמקן צקרותו יי
קצ כצחקה וק הני מעשום דכהמזן צחוי
כחזקת איסור חמה עמוהת לבן כל ק שאירע
כצעת צחי לחומרא כצחקה כחלו ובל חלה
וק מותרת מעשום דצחקה חזקה עד צודק
כמל נקופס זכל כיון כצחקה סל וק ובל
חלב ונעל צעמעעה ועמזיקן כצחין נקובוק
כצו ולא אמענין דמעוס ניכב נקב דלא
מקה לה מעק ואפלו מלא צה נקביס צה
דאמהק נפלל לו ונעלה כמל פעמיס יי
ומצ וכל ק כלינו אמר נפקא מענה כל ק צל
שאירע מה דלא ידענין אס צחק כרוב או
לא מה
סימק כו סל נקב וק פ. מויה ציקד קוהס
צחק כרוב אכל אס ניכב אמר צחק
כצו צכבר אצלל לה חיותה ומל צכ אס
ניכב דאן מה לחזי חיות יי סצ צחק הקכיה
ואס פשיעה דמה וול מהר כיון צחיתתה
דריאך חלניה וכיון צחק הקנה אצלל
לה חיותה וכי- קמל

עמתי שבו
ומה כמא ולבדוק זה ואלה והה פסק כמא לין לנו
בקיאלין בה זושט ועמ ושאן זמר ופשאן ואל
זילין קלמר יבין יכדוק נבד זה ודלמול צמקוס
נקב קל שחמ אלל זה) זול יחתך זעור חקוס
אחר ויבדוק חקוס גלל אם כמולאת נור חקור
סימן כד דרסה נמרי דרם דמק סי הכהמה זמ
כחופש כמק זה לך לבין וקיעות גל קול
כמא בוחבם אלל לנה דנקק לבין וקיעות כל
לבין שבוש לדוס כניציד ורשאן שבוש לדוס
וקיעות שהים חוליות חוליות ככד זקנה שהל
חוליות זה ומא ולקוק הן ולקוק דרסה
כלמס ושמכוב רבין לקרא דכתיב ושחמ
את דן זה לית ושחמ אלל ומאן דהיכו לבין
זולבה וכמו חק שחוק לבשם מרמב דביר
דהיכו שורה לחוק כחף ולית גמישם זולבה
שלה ריילה זוכאה מונן וכל דכתיב צרמיה
זה שחוט פי שטעה כחונ לבין שובלם
והן ודרסה לקור מעוס חנק סב שחמ
נהלבה הן כין שישבה צ' עולהן ליעלשט
ואת למע היללה ולבין זה כיו ילמו אם
יש בשכין כמלל צ' כוולאן וכל דהשע
חשם אם כולה לשחוק שור גדול שעי
בעל קעם אם יש בשכין צ' כוולאן של עץ
בל כולל ישחוק שלר צרול קלל בן צדולה
בין קטנה שעי צ' עולהן שלה לבין
זאנילם בלית ורזק ומא באיזעיל כני
רווקל

עגשגט
דווקא אס יעל לעמע ברעמו אלינו ענשה זקנה
לכל אס אינו וכול נק אסנו מצום דרוק מחונק
קצ צומט רחשים נק ואלו ובה לעיל דענין ז'
דווקא נק בהמה אחת וכל דשתי בהמת ז'ל
ול כיון ד ציער על א צל ז'ל וז כל לכך כג'
ואס לעו נק ואלו בעלמה קצ על עכר עליה
ז' אס ז'ל אסנוק אלל ז'ל צעיר עליה ז'ל
למה אקט וקבן ז'קו מצודוק ל'אחרונה דוק
ז'א: וז ז'קו לפעמים יז צמקן ז'ל שחמק
ז' רחשים וכג' ולפעמים יז צמקן ז'ל וצמק
ז'ול ואסוק פעמים יז צמקן ז'ל פי
צמקתל מהפיימת והולל יודל עו הקל ובה
או לפך ולפעמים ז'ל פי צמקתל מול
ז' לזר ז'ל הקתל וצמקתל וכלא עדין עד
הראש או לפך אסוק ז'קו דורם דקל וז
קד ז' אוחזין פי לז אס ז'ל כעצ ז'ל ציער
ז'ול דכר פצוקה אלל אפלו ז'ל לז
ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל
ס'ה היב צוחנק וז נאל כ פ'י דמות וז
מבר כיון צמקתל ז'מפקת ודאי דוק ז'ל
ואסוק קמל דמות וד'ה ז'ל כיון צמקתל
כל קמפקת ודאי דוק ז'ל וקמקתל ז'ל
כ'מח ז'ל ז'ל אס ז'מק ז'ל חלי דוק ז'ל
ואסוק ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל
ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל
אס ז'מקתל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל
קד

סעודי ג'ק
חלדה כ"ג נונה חייב להמיר ובהם ב'וה'ס
צחי פ' רישא חונה כקדון כה'בתן וצלא
כקדון פ' כה'בתן פ' צחוק מלמעלה למטה וכן
ואסוק מתמנת וצלא כקדון דין הוא צחוק
זעלין ואחוק הפחתן ואחר עבקהם לבך לקו
וקיפא חונה כקדון וצלא כה'בתן פ' עבקהם
זעלין ואחוק שתחתיו וכן שאסוק מתמנת וצלא
כה'בתן דין הוא יצחוק מלמעלה למטה וזה
צחוק ממטה למעלה לבך אסוק ואלת ליתני
רישא כה'בתן ספ' אסוק וכ' סיפא וצלא
כה'בתן וול כה'כ' ואלו אקמטין לבך הוא
רישא וצלא הוא אסוק אבל סיפא וצלא
הווא דמותר קמל ואלת ליתני סיפא וצלא
אסוק וכ' רישא וצלא וול ואלת ליתני סיפא
הווא סיפא וצלא כה'בתן הווא אסוק אבל
פ' הרישא וכה'בתן הווא פ' אעפ וצלא מעת
קמל קון חל"ד את הפסוק ופ' פ' סי' צפוק
ב' בחלה הוא עור אמיל מעלית וה'ט' מסוק
דבעייל בצמק אבעייל להו חל"ד סכין צות
זעור מאי אתל אסוק תחת צמיר מעל אתל אסוק
תחת מעלית מעל ואלא אפצנה ולקמה בתיקון
וכל תיקון דאיקוק לחומק ואלת ליתני כי אס' ב'ג'
חל"ד תחת זעור אסוק לו ויל כה'כ' דאי תני כ'
תחת זעור העל דוקא זעור דמקפד הוא ואסוק
אבל לו צה'ס הוספה בעלמה זווא דחותר קול
ואלת ליתני כ' אס' הוספה בעלמה אפ' מוקד
וכ' א' עור הוא מצופה קול כה'כ' דאי
תני

עשתי עשר
והקופא כמשמע אס לא יאל דס ולא חסך כל
העור יעלכסר משמע חרתו לתיבותא
זנא דמנותר דומי חודא וחודא חסר לכ היסא
חלילית חוזר פחאל מבהק וקיסא ד חזמת
חוזר פחאל די וזכ לא שמיך יקפן לא היסא
ילא קיסא פחאל מבהק וקיו פחאל די וזכ
היסא ולא קיסא כבי והיסא לא עוקא וקיסא
עיקר קיסא עיקר חבתי לתיבותא פוא דמותר
דנמ חוזר חסר והיסא לאו דיוקא יתקילה עוקא
זנא דאקור זל דעו וזנא כין ו היסא וקיסא
כבי למה בקיה לא דמא מבהק שוהילך על
כבי וזנא כמבהק וזנא לעולם אימאך לן היסא
עיקר וקיסא לאו דיוקא ולא לפיז היסא חוזר
מותר וקיסא חוזר לא מותר לכ היסא היינו
קיסא אלס וזנא קיסא עיקר והיסא לז לא
לעולם כמבהק סו קיסא עיקר וקיסא לז
ולז והל בקיסא חסר חוזר כבי לכת דקיסא
אס יאל דס ולא חסך כל געור יעלכסר
וזנא כין דכולה כמבהק וחוזר מותר לכ למה
יצחק קרה בעקוס אחר יצחק במקוס זל
ויל דמא הוקיף חומא וזנא חסר עוף
עכצרו ציקא יצחק במקוס לא אלס עבמך
עכצרה כבס זילך שיק יצחק קנה במא
ויל דהשע מנה בענפי לזל בהמה יבדוק
אס בצחק געור חסר ולא לאו יבדוק אס
כמאק קור צידוע עיקר גורען וקא ולא
לאו כצרה
ומג

מעמי ציו

דהיינו פיה וכ' ערה הולכה והובאה עלה כצד
והולכה והובאה עלה כפנה זיוה ד' ולבדוקות
לנוחש כד' וז' דלחור וז' דל' תלמי זייה יז' וקמך
מן ענה כדקאמר להם עלול ושחממם בזה
ומכלתם פ'ית צמוג זה צ'י יז' יז' וישן
ס'י ומג' ואפלו אם כיון ואלת' ל' חזנה משמע
אפלו מכיון לשחממם עלה וכו' אקור אפלו בודע
והה בסופ' סעיף זה כתיב סכין ששלה עתי
ע'ך לצדוק ע'י ע'ד'ין צוור והתם מיונה לכת
זוא דעהך לבדוק ע'י ג' הא נרעבד אפלו על
בדק כ'י'אם כד' א' מותר והכא אמר אפלו פ'וע
אקור קול סכין ששלה נק' י' ל' כד' א' בדוק ולפ'ן
זה בודע אבל הכא ג'אומ' ג' ע'ר'עה לשחממם י' ש'
בו פ'ל' וחיוש'ן ש'מ'א ק'שיב מעט ול' פ'ר'ק'י'ם
ומג'וע'י'ן לעיל ואלת' מה ה'ק'ת'ה ל'מ'א עד ע'פת
ע'כתב ע'י'ן וק'י' וול' ד'ע'ס כתב אם לבת אפלו ע'י
ע'כתב כהכת' מ'מ'ל'ת אקור ואם נרעבד עלה
כהכת' מעלית ע'י' כיון ע' א'מ'ר כה ל'י עלה
שחממ'י ב'פ'צ'י ט'מ'ן ואם הוא ע'נת ה'ד'ר'ת
פ'ק'ן ע'ש' או יונ' מותר על יד כהכת' מעלית
אפלו לכתת'ה סכין ע'י'א ז'ט' דעהך לבדוק ע'י
ח'י'ש'ן דל'ע'א מ'ע'ת'י' וצ'ח'י'ת פ'כ'ר ע'א'י'כו ע'דוק
ס'י'א ה'ש'חממ' כהמ'ות רבות כ'כ'בו ע'פ'וס'ק'י'ם
ה'ש'ע דק'אמר רבות לאוו' דונק'א כ'כ'עת הוא
דעהך לבדוק ב'ין כול אחת ולאחר הוא ע'ד'ן ע'
מ'ש'וס דמ'י'ע'י'ט ר'בי'ם ר'בי'ם ע'כ'ים וע'מ'ד'ק'אמר
רבות עלה ת'אמר כיון ע'ה'ם רבות לא מ'מ'ר'ח'ת'ך
ע'ש'חממ' לבדוק ב'ין כל אחת ואחת ק'מ'ל' ולא'ס' וק'
ומג' כ'מ'א ע'מ'י ע'ר'עה כ'כ'ון אם כ'יו' ה'כ'המ'ונ'ג'

ע'לו
ס'ט

דעמי צתי
אלו נמוק על זכה קל אחר צתי אס מלא סכנו
ס יפה צתי כפי ואס צעל אותה פצי צתי פתולה וק
ולענין התשלומין פלגי בזה לבוש ונגז דעת
הלכות סבל כיון צלל בדק בן כל אמת ואמת
ונמאמת סכין פצי חייב לשלם דמיהן לבעל קן
מצוס דמתיקו ביהם וקניול דחזמ מתיקו ביהם
חייב לשלם כיון צלל צדקן צתי לשתי והתנע
סבל דפסקו דזשוס דפמאמל מומין מחזכירן
עלין הרלוואל פי עעל בזמעות יבאל לו רלוואל
דנפצמה רענו זל והשוחיט מתיקן ביהם והקו
יבוא רלוואל צלל נפצמה כו אס בעעה על אחרונה
והכל מותר אלל חזל דנשקפכו בעעה והיקלן
בו חומה וכו ועד כלל לא פלגי לבוש ומד אלל
דבוק קודם צתי ולל בדק ו צתי לשתי לבוש אומי
חייב ומס אומי פקור אלל אס לא צדק קודם
צתי אפלו עז מוע דחייב דמפקו ביהם וכו
סוב לעפ ולת הא מינע קודם צתי אה ביה
אלל לאחר צתי מניין ייוול ילפנין צתי
מלפנת ממלת ביה כותיה בתי דביחה הבח
אז כתיב לצובה ארעה נוקה אחר צתי ונצב
בדוק הסכין וי נמש ואפלו לא אחרתן צמל
נפצמה בעור וכולן אסעות אלל כולן מותרת
כיון צנאברה וו סרי במזל פי בעבין סכין
מיוחזית ומקוס מיוחד דאיכא תרתי לעיבותא
אלל סכין מיוחדת ומקוס אינו מיוחד לו
לה יפיד אס כאצב אקור ויי סטע ומש ורווקא
פי דרך אביה תולין דרך הולבה והובאה
אין תולין דרך אביה בדק הסכין קודם צתי
וצחק צה ואחר צתי אכרבה עממות ובדק
אותה
ה

מעבד עמי

אותה ומלאה פגומה תולין דרך עצמות וכפינה
דרך הולכה יהוהה אין תולין דביינו בודק הסכין
וצחט בה ואחר גזיו הולך חוב על העלמות
ובודק חוב ומלאה פגומה אין תולין חיישין אמת
בעול נפגמה וק"י וקודם גזיו אפלו יד דרך
והובאה אין תולין פי בודק הסכין קודם שחייקה
יהולך והיבא על העלמות וצחט בה ובודק
אותה אחר גזיו ומלאה פגו תולין " ולת חז
קודם גזיו אפלו דרך הולכה נק תולין ואחר גזיו
דווקא דרך גדיה תולין נק ויול שאני ענה נספין
בו חזל והיטלוהו לחומה לבאן ולבאן וכו' ולת
מהכל משמע צעבה כך ואיינו פוגים מנן מקו
י"ז אמר הגע * ואם נגע צעבה על נק " אלמא
דקצה ופוגים " ויול שאני התם דאמרנן קצה ופוג
כה להתמיר נק וכאם אנפגם עבה כך הסכין נפגם
דאוי אמרנן כך ואיינו פוגים הכול זה כיון דכאצת
הסכין ולתני סכין אחזקתה לבן אמרנן קצה ויין
אנפגם בעלם כך הסכין " ואז לא אמרנן דקצה
ופוגים והק"י נצחוקו בהתיר אלא תליין בעור וק"י
נצחוקו באיסור " ומצ אב"ל מספיקא נק ולת
והר לעיל כפי י"ז אמר אימור שביר בה עצמות
ולאו אדעתיה אלמא מספיקא תולין " ויול
דשאני גרם נאכה ואק"י סכין אחזקתיה נק אפ"ל
הכל עדין הוא לפנינו אלא ולבן לא תליין מקפ
אנפלה על חודה יול שאני לעיל ק' אביר ק' לא
שביר ואלת אביר קתם עצמות פוגמין ולא
תליין בעור " מסתאך הכל ק' נפלה על חודה

ספיק

נעמתי זה
ואת מצבא משמע אל בכל הולכה והובאה
היפך זה מותר חזק מפי כל צדוקת נסכי
צליכו חזר ונתעכב כשיעור אהיה ~~היפך~~
בשתי מעוט אחרון אל פי אה זה פקולה
נהתם מיוה בכל זולפה והיפך חותך חנה
ואפלו הכוואסור דאלכ מואי ^{אליה} במיעוט
זול דאסור אפלו במיעוט קמא אסור אלה
וקאי בכל הולכה והבאה חנה אפלו הכי אסור
והכא למרן מותר וזל שאני התם אמרי
בהמה והכשרה ברוב פ' ס' וכיון שנתעב
כשיעור שהיה דשתי מועוט אחרון אל ס'
א הווא ליה כילו נטל וזיו מלשחוק והכא
בעופ והכשרו ברוב פ' א' א' ל' לעולם לא
בא ולא נתם ליה בהמה אית למה נכא
תכשר והתם אוקיע וזל שאני פ' זכא פ'
צוכביס נקי קא צחיק רובא בזה קא צחיק
ר' רובא בזה ומצ התם פ' צוכביס וכיון
כשיעור וכו' ומצ רמא לפעמים כתב ב' לפעמים
בעופ כשי' ובהמה כיה י' קוז סכין אהיה
עולה ופ' יי' ולת פשיטה דמותהת כיון אהיה
איה פ' וזל מעור תיפוק ליה משום אהיה
כיון אהיה אינו אה קמל דמותהת י'
קט' ביקת זכין זקעם משום והבצר ור' ככצ'
זושטן אהוא ר' ונלפוחן אהוא קצה ככצ'
קנה אהוא קצה י' וחס מרצ' באלו וקי מרצ' בפי
ומצ מתלת קחל צופיטן מתלת או למתלת
דאלכ איה בקרצו ואתלת משמע י' בקהא עלא
לכצר ופופין ואתלת דרוחות א' מל כעפן
צחאל מן זה תחבולץ אלה ודאי צרפיטן
מתלת וק' והיוכו
66

מעמנו צחו

בצמח צאיכהג כבידוס עליה הווא חפלו
לא פרכסה לא הווא כי אס ספק נבילה
קמל דכילג ודאית וואת ליתני ולוקין
חמץ לעיל ויל סמוך אדלוקין דלעיל
ימץ ובעופ הט חמץ דאיתא בעם אית
מאן דזהק בעינו נאמר בגין מאן
דזהק בעינו כץ בצפויי ומאן דזהק
בצפו דווקא אבל לא בעינו ופסק
הצע כמאן דזהק בעינו כץ בצפו ופי
שפרכוס על צהמה רור האקה ידה
דלג ומי הפרכוס על ענפ צרר צר
צפו דאשו דללו יי וכתב הרמבם
דכצקת ונב בבהמץ מועיל וואת
הצע לא נקט סדר גזרולס ולאקה
גנענים אס סדר גזרולס נקט יתחול
מעצמך לדקך לחיש צמך לחיש דקך
לעופ ואס סדר קי גנענים יתחול
משעופ לחיש דקך לחיש צמך לבחמץ
דקך לההמה צמך יי וול דהצע נקט
סדר הפרכוס לחומה פי בהמע דקך
וחיש וכו דבעיונן פרכוס חמור צקהס
אותם ובהמע צמך דדי בפעוק לבד
נקט אותה באחממע ופרכוס על עופ
שהוא קל קטן אותו באחדונה

סב
ס

עטמי צמי
יפצע דענקן של צד הוראש פשיטה אלל אפלו
ציו כולם לצד זרחא או לצד הקתא אקור מצוס
דענקו אמר רבא ולא מקוכסות הרבא שמותן
עפציותיה מרובות חייצנן צמא השיב ידו
מעק ולא תפצץ יי קו סכין חרל נק ואלת
למה הצע מקיל ורמא מחמיר מהיכ
נמשך זמחלוקת הרה וול מצוס דליתא
בצמ אמל רב איוויל לרב אצי דמיוח
לסקא דעצלתא מאו אמר ליה לא מאן
יהיב לן מבציה ואכלינן ופליצי צדבי
אמר בצר דקאמר לא היינו בציה של
בהמה ואמר בצר דקאמר לא זיינו של
צוחק ולכ זצע דמיקיל סבל בצר ופי צמו
זענו של בהמה ומותר לשחוק בה ורמא
דמחמיר סל בצר דקאמר לא היינו של
צוחק ואקור לשחוק בה ייאלע לעולם אפלו
רמא סבל בצר דקאמר זיינו של בהמה
ומותר וק ודווקא צמו חכמי הצמק צביו
בקיאים בן קאקא לחדוד לבן מותר לצמי
קו סכין שפיה וק פי זכא מיהו בכל זולב
עבאל חותך חוה דאלב תיפוק ליה
מצוס צהייה וסקור אלל ודאי בכל הולבה
אובאה חותך חוה ומש כל היוס לא דווקא
כול היוס אלל צדמא בעלמה נקק נמו
ומקבל ורמא בצמים וצמו עה צדולת
ובצורות בצמים וק כיפ הנך לא שאין
זכא נמי לא שאין ואל

מעוררי צדו
לצד י' אנו כליף לצד" ויל' אה' בנימין דקה
ור' אה' קלים עלי' לביב' יד' עזרא צדו לצד
בשן לשון ופסוק גלמ' אמרין גולאת נפש -
לצד גי'ת' ולמה וצד' עזרא דחוק מן ה'גם
די אה' מל' "מל' ב'המה' עמ' איצ'ה' כצ'ים
עלי' ל' אה' יד' ול' פ'ל' י' אה' מ'ים י'
ול' כ'יון דפ'רות' על' ח'יה דקה ול'קה א'ים
לא'עמען כי א'ם ח'יה דקה ית'ל'ל'
ויל' ד'אי' ל'א' תני' כי א'ם ח'יה דקה ז'וול' ח'יה
דקה א'יבר' קלים עלי' ז'ול' ד'בע'וול'
פ'רוס חמור אכל ח'יה ע'ש' א'יוב'ה'
כ'ד'ים עלי' ה'ול' מ'דמ'ן א'ות'ה' ל'ב'ה'מ'
א'מ'ה ודי' ב'פ'רוס ק'ל ק'מ'ל וכו' ול'ת'ל'ית'
ל'תני' כי א'ם ח'יה ע'ש' א'יוב'ה' כ'פ'ה'ם
עלי' וא'פ'לו ז'כי ב'ע'ו'י' פ'רוס חמור וכו'
ח'יה דקה ויל' כ'רכ'י ת'רוו'ה'ו ד'אי' ל'א' ת'ני'
כי א'ם ח'יה ע'ש' ק'וול' ח'יה ע'ש' א'יוב'ה'
א'ח'יות'ה' מ'רוכ' ה'ול' ד'בע'ו'י' פ'רוס
חמור אכל ח'יה י' דקה א'ח'יות'ה' מ'נוע'ק'ית'
ה'ול' די' פ'רוס ק'ל ק'מ'ל וכו' וי'מ'ע'ה'ה' ז'וכ'י'
ול'ע' וק'ה כ'בר' א'מר' ה' ה'ע'ע' ל'ע'י'ל' ז'ה' ע'ו'
ז'כי' א'כ' ל'מ'ע' ח'ז'ר' ול'מר' ז'ע' ע'ז'ה' ז'וכ'י'
ויל' ו'ל'ע'י'ל' מ'ע'י'ר'י' ב'ד'ק'ה' ו'כ'ל' ב'ע'מ'ה'
ו'ת' ו'כ'ר'י' ד'אי' ת'ני' ל'ע'י'ל' ד'יוק'ה' ז'וול' א'ע'י'ל'
ד'יוק'ה' ב'צ'ד'ע'ה' ד'קה' א'יוב'ה' קלים עלי' א'ם
ל'א' פ'ס'כ'מ'ה' א'ס'ור'ה' "ת' א'ח'ז'
(ת'ת'ת'ת')

לא עמתי זה
לא כזן שהן לפניו ז' סביבים אחת צדוק ואחת אליהו
צדוק ודעתו לשחוק בצדוק ועלתה בידו מקו וקוים
שכלי ע לחתיכת במו נזכרש צהיל והוייל בוע כיון
אלא נזכר עד שבתחיל לשחוק זהו דעב על העם
ולכת אל חוקי זבדק ייש מחמירין וכו' ולת רחל
דקאמר מקו חסוק כמחן קבל איי כקבב ההק
דקאמר אפלו באמצע מותר אז למה אמר רחל
ע דק ויחל אהשא דסכונל או ספיל דסכונל נח
כקבב בולש למה אמר רחל ויש וכו' אהרבא
ויש מקילין מבועי ליה לפי אלו צדוק של שהק
נקראת מקו לפי זולש וק אז רחל דקאמר כל
כחילן קרב ויל לעולם רחל כההק סבל ואש
לדעת ההק אפלו באמצע מותר ויל רחל
קוספ חומתא יי ומש ולפי שאין וכו' וכו' אין אינו
יודעים הכן מקה ארוצא דסכונל וק וול בשלמא
במו חכמי זצמרה צביו בקיאלין בפיטור
שחוקין בו בעור נשעור שחוקין ביהקיי לבן
לם מותר לשחוק ביה ולכן לא בקיאלין לבן חסור
קה סכין ומש ואפלו וכו' קאל לחכס לצדקא די
נצבסו זייל וכוון דאלב ליהא נקראט ואפלו
נחת דחיו נקלבו לב עייל והאדי זייל לב עייל
לא מד עייל אוקרות זנא דאקורוב אלל אפלו
מסו נפירוש זה אוקרות אחת ליכא מחן
דפלוץ דאסוק וד' שתיס אלל כל וכו' אלל
לעולם צדקין ואפלו וזה פרושה לא מד עייל
אס אשעו נועם לצד הרלש נאחת כוננה לצד
הקתא זנא דאקור דאס שחוק ביה ולבה יפצע
בעוקץ על אד דקתא ואס שחוק ביה ולבה
יפצע

ותהי וקרי ג' א' פבר גייתג בו גרמק י ויז לטולם איסע
 לט פק גרמק ולא דרמק ולא למלך קיו בשלם
 א' וברמק גרמי קאמר גשע צמטת ג' ואל קאמר
 צמתי לך יעליט ממשמע וכולם קיו בשלם א' ..
 אמת לדעת כסל ממשע אמתם כולם קיו בשלם
 אמתם ז' ג' למק פמולק רופא באח צמק
 אקא איכא ות גרמק ג' דרמק ותלך ממעורם קיו ..
 אקרא פה מביק דמש ואם דרמק ות קא' מוואיט
 דמזמק צמטקו ולקנת וכל קמטיות ג' ואם דרמק ות
 נמטרו צמטקו ק' ..
 ואמר ולב סברת פזח דמנוקי ואם דרמק מיווי בוואיט
 ק' צמק וקרי צם גאמתם אמר כל מלו זק כמקול
 ודא' לל נעב בוואיט מלל פקע דמס מען כל מלו
 גמלוקים קא' מביק ואמלכעם ואמילא מצל מל
 ואם דרמק קא' בוואיט ולא קמק מדוי ..
 ואמר אמ צמטת ואם דרמק קא' מוואיט איכ למק
 אמר גלש וקרי לעיר קאמר גלף לל עמל דרמק
 מלל צמטקו מן מוואיט מר' וזל עמלם עקב גיית
 מלמק דקמס לל אמר גרמק מנעק דכתב צג גרמי
 ג' לבק נקט ואם דרמק י' ולעולם איכ מלמק
 בדרמק או גמלך פמולא ..
 ספן ספר סלד ממו עזרת יד צע וואיט רוב'
 ואלש נמטת אחד מלמק אר ומק ליאמטק
 אם נמטת אחד ולקם לאמולא נכס אם נמטקו
 אגמק לאמולא ויז לרמי תרווקו דא' כתב
 ס אמר

עטמי צווי
סיפא חזר וז' ואלת פשיעה ולקוה רובא בשחו בעי וגם
ליכא וז' מעד כי נפצא חיותה עהתיה נפצא פי
צ' אמעני עהלים הרוב היה בהכעז והוול אפלו חזר
ו. קהלים כפי קמל דהאס חזר והלזם אקורה
ואזר השא ג' חוז מהמוקדם והאמנעיתא ג' חוז
מהמוקדם אכ' ליתני השא ותולא וז' כבי תרווהו
ואזי תני השא לבד הוול השא דעתק ג' זה אחר
זה ולא הפסיק בניהם במוקדם הוא דכפי אהל
אמנעיתא דהפסיק בניהם במוקדם ונפצא חיותה
באקורה הוול אפלו חזר וצחט אקורה קמול דאס
חזר וצחט דכפי כיון שיש רובא בהתירה וז' .
ואזר ליתני אמנעיתא דהפסיק במוקדם ונפצא
חיותה באקורה אפה מותיהת וכ' השא
דנפצא חיותה בהתירה וז' כבי דלי תני כהאס
אמנעיתא הוול דנוקל אמנעיתא דהתחיל בהתיר
וקיים בהתיר הוא דכפי אכל השא התחיל באקור
הוול אפלו צחט ג' זה אחר זה פקולב קמל וז'
ואזר קצה אדיוקל דהשא אהווקל דסיפא בהשא
מצמע ג' בשחי הוא דמותר ק' דומ מחנה על
מוטעה אקור וכסיפא מצמע חזר נהלזם הוא
דאקור דומ הכיתו בלא שחי מותר אכ' קצה וז'
ויל השא עקר וסיפא לאו דווקל השא עיקר ג' .
צ' חזי הוא דמותר דמ' חרוח אקור וסיפא ג'
דווקל חזר והלזם בנא דאקור ז' הכיחו בלא שחי
ואזר למה אמר חזר נהלזם וז' אצ' דקתני באמנע
חזר וצחט קתני בקיפא חזר והלזם
ולעולם אפלו הכיתו בלא שחי אקור
ולת

עטמוי גווי
אור ויפוך אהל השל עיני וק סיפאל לך וול בשלמה
אס לנו אומרים השל עיקר אס תקצי לך למה נקט
בסיפאל חזר והצרים אכב שאמר חזר ושחק באשעי
אבל אס לנו אומרים סיפאל עיקר אכ קצה למה
בהשל בך בשה סב השתאל ג אכ עזר גש לבך
אלא נקא. השל עיקר וסיפאל לך ולת ולעולם
אימאל לך סיפאל עיקר וחזר והצרים בול דאסור
דומ חזון מותר והשל לאו דווקא בג הוא דמות
היה חזון אית למה נקט בג מאעניאל חזר ושחק
יש לי להציה שאני אמעניאל דהפסיק במוצה
ונפקל חיותה באסורא לך קאמר חזר ושחק
אבל סיפאל דנפקל חיותה לך קאמר חזר ושחק
חזר והצרים סגס מעער וול דאס תאמר סיפאל
עיקר וק והשל לך אכ השל ביוכו סיפאל למה כפל
וק בשלמה וק אלא וואי השל עיקר וסיפאל לך
ואת כיון דהשל עיקר וק ליתני השל ותל לא וול
מי שלב לבו בג דקאמר היינו חזר במוצרים
ביינו סיפאל דקתני חזר והצרים אסור הלכה בג
דקאמר בהשל היינו במוצרים ומחלה על מחלה
אכ לכך נקט בסיפאל חזר והצרים
ומג ואס דרס וק והקשה רח כדקש מג מקנה
שהיה וק והכא אפלו דרס וק פסולה ועוד
מג מהשל דקאמר הצרים וק ושחק עג כגזי י.
ועוד קשה אדרסה אדרסה וקשה אחלנה וק אדרסה
הכא קאמר ואס דרס וק פסולה משמע אפלו
דקנה ולעיל קאמר אפלו לא עשה דרסה אלא
במצבו מן הוועט פסולה טעמא דב וועט דעקיבנו
במצבו אבל בקנה לא נעוד קשה אחלנה ככא
קאמר
פ

עטמישוי

קאמור אס התליד ג' אפלו בקנה פקלה ולעיל
קתני התליד ומייה צווישן דנק יבטו במשהו הוא
ראמור דומכנה לא גיין חלנה ומותר וול שאני
בנה וז מייה פזוס עי חול. ומותר מאין דומה
וחלנה ומייה. והשך ל' חש ואס דנק ג' זא קא
אמעיתל ודין המקוס צחץ בקראו דנק וז
והכי צפמן דרסלו התליד ג' והלגיס ג' וצחץ ג'
פסולה וז אמעיי קאי אריאל והכי צמכן הלגיס
ג' ודרס. או התליד ג' וצחץ ד' ג' פסולה יי ולת
פזיעה דפסולה וזא כצחי פזעי נהא ליכא וול
משור דן זה דומייל למז מוכן כמי תנאל קד-רה
ציעה לנע קיתים אל התור ונפלו נה ז' דיתים
אל איקור אחת על חלבי ואחת על דס ואמרס
דיל הכא ליכא איעוראל נה פ' אשך סלבי וחספ על
דס פזי על מליב לכא צק אעוראל לגטריף
ומאטריפת עיס קנע וצבעלית אל דס ואל דס
ליכא צק צק אעוראל לגטריף ומאטריפת עיס קנע
לבעל על חליץ אב דס זכא עליג על זרבעל מאטריף
עם ג' על פזי ומאטריפו ואליא על דרסק או סל
חלדק לית ציק אעור לגטריף ומאטריף עם קנע
ומאטריפו קמול דפסולק מאוס דלציערנך דחמטג למחמם
אחוט רופג ואל תשייר רופג ורופג דקאמר ליק קוונ
בלא ארופ !!
ולת מלח דוחק דשף דמנוקים ג' א' קלי אמלעיתג
נעלם אמלעע קלי אריאל . ויל דעליג או כזר
קויתג צו זרבע. וקרב כמל מאטג כתב לעולם
עליג א' קלי אריאל ועליג אמלעע קלי אמלעעיתג -
ואתם

עממי שני

מותי פיעוף וז יוכח שאמר החליד תחת העור אקור
וול דאי מעהתם הוול דמקל התם דנשחטו הקי צ
בחלתת העור הוא דאקור אבל הכא וכל נשחט
בחלתת העור כי אם מיעוט הוול דזה קמול וז
ואת לאשמעין כי אם דין זה ולא שחט בחלתת
העור כל מיעוט אפה אקור כשקו דנשחטו
הקי כ בחלתת דאקור וול דאי מהכא הוול דווקא
הכא דהחליד במיעוט הוול דנשחט דנקי דתו דמשהו
הוא דאקור אבל התם דהחליד בקנה הוול
דמותר מה דהוול קנה שיהיה חלו פלוס ובשליש
לרוב כשר קמול לפלוס וסי' וז דבקנה אקור
ואת לאשמעין לא הן זה ולא סי' זה את
החליד בקנה יתמד למעביתא תוכית
דחליד בקנה אקור כד לוקמנא ושחט סי' ה
היינו קנה וול דאי מעהתם הוול דווקא התם
דהפסיק בן סי' לפי בפסול הוא דאקור ועוד
הפסיק בן קנה לושט בפסול אבל הכא ש
שהחליד תחת העור הוול עור כמתן עליטה
דמי ומותר קמול אפלו החליד בקנה דאקור
קיב הצרמה זיבד השחיטה לבוהל חקוקא
מתקום הראוי ופי' הצרמה לשון הכתה ימ
בלו שוקיל עין בעין כותין לו דמי צרמין
פי' הכרעותיו ומש למעלה הט מצוס דבעי
למתני אוקן צהם בקנה בחלתת ג' שלי
משמע שלי צל הצרמה כשר וזה דווקא למעלה
אבל

מעמי ציו
אבל למענה לך בלי הוא ואמר גז משהו חסד
דקוול כל הסמוך להיה וק ומצ ויש מי שפוסק
ואת למה לא נ' ושמי וק דעו דין של הצרמה לעיל
דקתני דרסה כעז יאמר ויש מי שפוסק צדקה
וול ואי כתיב ויש מי וק בדן ורסה הוא השע חש
למדות רבי ואית ליה ה דבהס פוסקים צמיעות
צתאל ואת למה לא אמר ויש מי שפוסק
צהצרמה ויש מי שפוסק בעקוד סויל אטו
השע כרוכלא הוא ליתני ול איתל קמל ושמי
שפוסק צדקה בהן מצרמה לאומר לך דהשע
לא חשץ למדק רבי רן דשחזי וק
סוף הלהס צננה דתחלת וק פי ג' שלשים
ד קאל דן זיינו חוץ מהמולרם פי עתל
תולת דהצרמה פוק טבל ערע פן למקנס
צחוי וכמאל פי וק נא ידא תקצי ל האדן מא
ציר ושחט בליש תולות לוול דצחוי מא חסדי
דן לאיין כנשון שחוק בהצמה בקלוו אשע
בצחוי עשה חתל דאלב איהו קתנו צ' דן קאל
הייכו במולרם פי עתל ג' דנהצרוחד פוק קהל
וזאל למקנס צחוי ודכח צ' עקל ג' בלא צחוי
אב ב' יקול דן רבי מא כאיין ציר ג' דצחוי
לאיין ג' לוול כנשון במולרם וצ' האחרון
כאלר בלא צחוי ותחאה על מחאה אסר אלל
ודאי חוץ מעלהס . ואמלבייתא מיינה דכח
ג' צמקוס צחוי ועלמ לבוק קהל ועמל ג'
ג' דנהצרמה אית האדן מא קאל
ציר